

Beslutningsforslag nr. **B 101**

Folketinget 2017-18

Fremsat den 20. marts 2018 af Karina Adsbøl (DF), Pernille Bendixen (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Susanne Eilersen (DF), Søren Espersen (DF), Morten Marinus (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om hjælp til aflastning af forældre til børn med funktionsnedsættelser under midlertidige ophold i udlandet

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at ændre udlandsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, så forældre til børn med funktionsnedsættelser fremover kan medtage hjælp til aflastning bevilliget efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, under midlertidige ophold i udlandet.

Bemærkninger til forslaget

Det har stor betydning for en familie med et handicappet barn, som ønsker at holde ferie i udlandet, hvorvidt aflastning til forældrene er bevilget efter servicelovens § 41 som en merudgift eller efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, som en naturalydelse (lovbekendtgørelse nr. 102 af 29. januar 2018). Kun såfremt aflastning er bevilget efter servicelovens § 41, kan hjælpen til aflastning medtages under midlertidige ophold i udlandet. Det skyldes, at udlandsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, udtømmende angiver, hvilke typer hjælp efter serviceloven der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet (bekendtgørelse nr. 1296 af 15. december 2009 om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet). Bestemmelsen omfatter ikke aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, og kommunerne er derfor afskåret fra at dække udgifterne til aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, under midlertidige ophold i udlandet, jf. tillige Ankestyrelsens principafgørelse 80-16.

Det fremgår herudover af Ankestyrelsens principafgørelse 85-13, at servicelovens § 41 om nødvendige merudgifter er subsidiær i forhold til servicelovens regler om aflastning i § 84, stk. 1, jf. § 44. Det vil sige, at der alene kan ydes hjælp til dækning af nødvendige merudgifter til aflastning i eget hjem, hvis en af de øvrige aflastningsordninger ikke i tilstrækkeligt omfang kan løse behovet. Når aflastning til forældre med et handicappet barn således som udgangspunkt bevilges efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, indebærer det i praksis, at de fleste børnefamilier, der modtager hjælp til aflastning, ikke kan tage denne hjælp med under midlertidige ophold i udlandet. Dette gælder, uagtet at kommunerne efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, skal tilbyde afløsning eller aflastning af forældre eller andre nære pårørende, når aflastningen sker af hensyn til den øvrige familie, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 85-13.

Det fremgår endvidere af Ankestyrelsens principafgørelse 80-16, at hjælp til aflastning ikke kan bevilges efter en anden bestemmelse i serviceloven alene med det formål, at aflastningen kan tages med til udlandet.

I praksis har det den konsekvens, at de fleste forældre, som passer et barn eller en ung under 18 år med en funktionsnedsættelse i hjemmet, ikke som andre forældre får mulighed for at lade op, slappe af og atter få energi til hverda-

gen, når de er på ferie, fordi de ikke kan medtage hjælp til pasning af det handicappede barn. Den omfattende pasningsopgave, som følger med at have et handicappet barn, vil desuden tage opmærksomheden og tiden fra andre børn i familien.

Når en familie med et handicappet barn ikke kan medtage hjælp til aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, vil familien alternativt kunne lade barnet med funktionsnedsættelsen blive hjemme i en aflastningsfamilie eller på en aflastningsinstitution, da kommunen gerne må dække udgifterne hertil.

Dansk Folkeparti har på baggrund heraf med henblik på at afdække de økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget anmodet børne- og socialministeren om at vurdere, hvorvidt det vil være forbundet med færre offentlige udgifter at tilbyde hjælp efter servicelovens § 44 til en familie med et handicappet barn under f.eks. en kortvarig ferie end at afholde udgifterne til et aflastningsophold i et døgntilbud i den pågældende periode (SOU alm. del – spørgsmål 193, folketingsåret 2017-18). Børne- og socialministeren har imidlertid i besvarelsen den 2. februar 2018 oplyst, at det ikke er muligt at foretage en realistisk vurdering af, hvorvidt der vil være flere eller færre offentlige udgifter forbundet med at skabe hjemmel til at medtage aflastning efter servicelovens § 44, jf. § 84. Det fremgår af ministerens besvarelse, at udgifterne ved at medtage aflastning til udlandet ikke kan fastlægges entydigt, men vil variere fra situation til situation, hvilket umuliggør en sammenligning med udgifterne til aflastningsophold i et døgntilbud. Dansk Folkeparti konstaterer på baggrund heraf, at forslaget ikke nødvendigvis vil medføre ekstra udgifter.

I praksis har det stor betydning, hvorvidt aflastningen er bevilget efter den ene eller anden bestemmelse i serviceloven. Dansk Folkeparti ønsker, at forældre, som passer et barn eller en ung under 18 år med en funktionsnedsættelse i hjemmet og er bevilget hjælp til aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, fremover skal kunne medtage hjælp til aflastning under midlertidige ophold i udlandet. Familier med handicappede børn skal have mulighed for at holde ferie på lige fod med familier med børn, som ikke har en funktionsnedsættelse.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hjælp til aflastning af forældre til børn med funktionsnedsættelser under midlertidige ophold i udlandet.

(Beslutningsforslag nr. B 101)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.